

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-124

09.02.2018

Міністерство внутрішніх справ України

Надсилаємо адресований Міністерству внутрішніх справ України депутатський запит народного депутата України Безбаха Я. Я., оголошений на засіданні Верховної Ради України 9 лютого 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 2 арк. у 1 прим.

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ 8-02

"8" лютого 2018 р.

Міністерство юстиції України

Міністерство внутрішніх справ
України

Національна поліція України

Уповноважений Верховної Ради
України з прав людини

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Стосовно захисту прав інвалідів

Передумовою цього депутатського запиту постали обставини стосовно не виконання судового рішення підрозділом примусового виконання рішень відділу державної виконавчої служби Головного управління юстиції у Миколаївській області. Особливої уваги заслуговує застосування положень Закону України «Про виконавче провадження» від 21 квітня 1999 року № 606-XIV, а також у контексті заяв відносно забезпечення в державі своєчасного і повного виконання судових рішень.

Інформація полягає у наступному.

1. Рішенням Ленінського районного суду міста Миколаєва від 12 жовтня 2005 року задоволено позов

до Малого приватного підприємства «АЛСУ» (далі - МПП «АЛСУ») про усунення перешкод у користуванні прибудинковою територією, заборону самочинного будівництва, знесення самочинно збудованої споруди. Судом ухвалено заборонити МПП «АЛСУ» добудовувати об'єкт самочинного будівництва та покладено обов'язок знести уже збудоване.

Ухвалою апеляційного суду Миколаївської області від 09 лютого 2006 року та ухвалами Верховного Суду України від 21 квітня 2006 року і 07 березня 2008 року рішення суду першої інстанції залишено без змін.

17 березня 2006 року головним державним виконавцем Ленінського відділу державної виконавчої служби Миколаївського міського управління юстиції Білохатюком М.С. на підставі рішення Ленінського районного суду міста Миколаєва від 12 жовтня 2005 року відкрито виконавче провадження. Проте, в процесі виконання судового рішення вказаним державним

виконавцем, не було здійснено жодної виконавчої дії для своєчасного і повного виконання рішення суду, що підтверджується ухвалами суду, якими визнано неправомірною бездіяльністю вказаного державного виконавця.

Наразі, виконавче провадження перебуває на виконанні у відділі примусового виконання рішень Головного територіального управління юстиції в Миколаївській області. Проте, до цього часу, рішення суду залишається не виконаним, а державний виконавець не вчиняє активних дій для його виконання, ухиляється від виконання вимог закону в частині примусового виконання рішень шляхом винесення формальних постанов, які лише сприяють боржнику уникнути свого обов'язку по його виконанню.

Крім того в рамках зазначеного виконавчого провадження Національною поліцією України не вирішено питання про кримінальну відповідальність як відповідача, так і державних виконавців, які спільно уникають вчинення дій по виконанню судового рішення.

Відповідно до статті 129 Конституції України та статті 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод від 04 листопада 1950 року, ратифікованої Законом України «Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Першого протоколу та протоколів № 2, 4, 7 та 11 до Конвенції» від 17 липня 1997 року №475/97-ВР, проголошується «право на справедливий суд», тобто право звернутися до суду з позовом з приводу визначення цивільно-правових прав та обов'язків. Вказане право було б ілюзорним, якби правова система держави допускала, щоб остаточне рішення суду, яке має преюдиціальний характер, не виконувалось. Виконання судового рішення має розцінюватись, як складова судового розгляду.

Прецедентна практика Європейського суду з прав людини за певних обставин допускає затримку з виконанням судового рішення, однак вона не може бути такою, що зводить нанівець сутність гарантованого права отримати користь від постановленого рішення (рішення у справі «Шмалько проти України (2004)», «Іванов проти України (2010)»).

Бездіяльність по виконанню судового рішення з боку органів відділу державної виконавчої служби призвели до грубого порушення прав, оскільки рішення протягом 13 років не виконуються належним чином.

Враховуючи вищевикладене, прошу, провести всебічну та неупереджену перевірку викладених обставин і фактів, вжити, в межах компетенції, передбачених чинним законодавством України заходів для повного виконання судового рішення.

Про результати розгляду депутатського запиту прошу повідомити у строк, передбачений статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата України».

З повагою

Народний депутат України

Я.Я. БЕЗБАХ

(посвідчення № 239)